

Előfizetési árak:

Están vagy házhoz küldve:
 Egész évre. 20.— kor.
 Félévre . . 10.— kor.
 Negyedévre 5.— kor.
 Egy hónapra 1.70 kor

Egyes szám ára 8 fill.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KOZLÖNYE

Hirdetések díja:

Egy □ cm. területenként 8 fillér.
 Nyiltér és magánérdekű közlemények soronként 40 fillér.

Megjelenik minden nap, az ünnepek és vasárnapok kivételével.

Szerkesztőség: Kossuth-utca 13.

Ide küldendők a lap szellemi részét illető közlemények.

Főszerkesztő:

Koncz Ákos.

Felelős szerkesztő:

Dr. Orbán József.

Kiadóhivatal: Kossuth-utca 13.

Előfizetés, hirdetés és magánérdekű közlemények felvétele.

Vörösmarty.

Debreczen, okt. 30.

Az eszmélni kezdő gyermek és a megöszült aggastyán a haza nevével együtt emliti Vörösmarty Mihály nevét. Ismeri őt mindenki e hazában, ki magát magyarnak vallja. A nemzet azon vezérei közé tartozik a nagy költő, kinek emléke annál fényesebben ragyog, minél messzebb távozzunk el a kortól, melyben élt és működött.

Száz éve már a költő születésnapjának és a nemzet csak most mozdult meg, hogy halhatatlannak emléket állítson. Miért nem tette ezt előbb? Mert Vörösmarty oly mélyen van bevésve a nemzet szívében, hogy emléke nem lesz maradandóbb ezáltal, ha nagyságát érekszobor fogja hirdetni. De a nemzetnek önmaga iránti kötelessége, hogy nagyjainak állított momentumokkal önmagát megtisztelje, magát teszi nagyobbá, midőn legjobbjai emlékének áldoz.

A fővárosi sajtó munkásaitól eredt a gondolat, hogy a mulasztást helyreépítjük s a mely ügyet a sajtó vesz pártfogásába, annak sikerülni kell, annyival inkább,

mert nagy Magyarországon nem kell Vörösmarty nagyságát ismertetni, csak egyetlen szóval kell a nemzet óhaját kifejezni s a nagy költő szobra, mint egy bűvös vessző érintésére, állani fog Budapest egyik, a költő emlékéhez legméltóbb terén.

A Szózat költője nem kér esdő szóval alamizsnát a nemzettől, hanem elvárja, hogy ihletett dalukának szobra előtt, egy szívvel, lélekkel vallja magát hű fiának minden magyar.

Mert Vörösmarty neve egy egész korszakot jelent hazánk történetében, az ébredés korszakát. Álom öldöste a nemzet szívet, mielőtt a nagy költő hatalmas szavával felriasztotta a tétlenségben szunnyadókat. Régi dicsőségünk emlékeit a felejtés köde borította be s a tehetetlen kor jött el, melyben puhaságra serényebb gyermekek álltak elő az erősebb s jámbor apáknál. Mint a tiszta égboltról lecsapó villám, úgy hatotta meg a harszó dicsőség tarogatójának szava a magyar nemzet lelkét s a nemzet felocsudott hosszú tétlenségéből s a munkához látott.

A nagy költő abban a boldog-

ságban részesült, hogy megérte a nemzet ébredését s látta, hogy hangjának ereje mennyire áthatotta a nemzet gondolkozását. De megérte azt is, hogy a felébredt nemzet egére gyászfelhők borultak. A sors nem engedte meg a haza legnagyobbjának, hogy lássa, miként a nemzet újra feltámadt s hogy régi fényét visszakapta az oltár, melyen ő annyit áldozott.

A magyar sajtó vette kezébe a kezdeményezést, hogy a nemzet fiait felhívja, hogy a Vörösmarty budapesti szobra felállításához szükséges költségeket összehozzák s megvalósítsák azt a régi óhaját, mit a nemzet már évtizedek óta táplál lelkében, de annak kifejezést adni most látta időszerűnek, midőn a költő századik születésnapjára emlékezünk vissza.

Mint a hazai sajtó hangban gyöngye, de hazafias érzésben erős képviselői, azon felhívással fordulunk Debreczen város közönségéhez s ösmert áldozatkészségéhez, hogy a nagy költő Budapesten felállítandó szobra költségeihez tehetségéhez képest hozzájárulni sziveskedjék. A szegény fillére épen olyan gazdag áldozat fog lenni,

TARCZA

A villamosság a természetben.

Irta: Dr. Pallagi Gyula.

A villamosságot mi rendszerint különböző anyagok összesurolásával idézzük elő; valószínűnek látszik, hogy ugyanazt az okozatot a természetben is ugyanolyan ok hozza létre. Valószínű, de természetesen még nem bizonyos. Sőt annyival kevésbé bizonyos, mert épen magunk is tudunk más módon is teljesen ugyanolyan tulajdonságu szikrákat gerjeszteni; így, hogy csupán egyet említsünk a sok közül, pl. a gőzök lecsapódásával.

Mindazáltal a legáltalánosabban szereplő ok a mi apró villámokat termelő kísérleteinknél a surlódás. Elsőben is azt kell tehát keresnünk, hogy ily gerjesztő surlódás a természetben, villámlás alkalmával van-e jelen?

A válasz itt rögtön világos; hisz épen tanui voltunk annak a szünetet nem ismerő kavargásnak s egyuttal gyorsan tovahaladó mozgásnak, mely a villámos felhőket jellemzi. Ugyancsak nagy mértékű, ugyancsak jelentékeny surlódás van itt jelen a fellegrétegek, vagy fellegrétegek közt egyrésztől, de a fellegek és a légkör között is másrésztől. Tényleg nem lehet nagyon csekélyre becsülnünk az itt keletkező surlódást, noha egyelőre le kell mondanunk arról, hogy ennek mennyiségéről számadatokban beszélhesünk. A kísérletek és megfigyelések még nagyon is a kezdet stádiumában vannak.

De mégis úgy tetszhetik, — s ezt ellenvetül könnyen felhozhatná valaki — hogy kissé egyoldaluan okoskodunk, mikor a le-

vegő és a felleg surlódásának elektromosságindító erőt tulajdonítunk, mert ha ez valóban állana, akkor a levegőnek a földi tárgyakhoz való surlódása által is kellene elektromosságot támasztania. Ez pedig, ugyszólva pillanatra se szünetelvén, a levegőben is állandóan jelen kellene lennie az elektromosságnak.

Ez az ellenvetés azonban csak megerősíti előbbi állításunkat, mivel ma már számtalan mérés alapján kétségtelen, hogy a föld és a légkör állandóan elektromos. Még pedig a földgömb, mint Thomson vizsgálatai valószínűvé teszik, általában negatív villamosságot tartalmaz, a levegő pedig pozitívot.

E kérdésre érdemes lesz itt egy kissé részletesebben kitérnünk.

Nem mindig könnyű feladat a levegőben jelenlevő elektromosság megmérése, vagy csak jelenlétének kimutatása is, különösen azért, mert ez legtöbbször igen kis mennyiségű; legkisebb szokott lenni csendes, tiszta időben. A legegyszerűbb eljárás még, a melylyel észlelni lehet, a Saussure-féle. E szerint közönséges elektroskopot használhatunk e célra, csak persze arra kell törekednünk, hogy ez minél érzékenyebb legyen. Egy rézgömb rézszáráról két aranyfűst-lemez lóg le, a melyek lapjaikkal érintetik egymást. Ha ezt az eszközt szabad levegőre visszük, az aranylevelek széttolják egymást, a mi elektromosság jelenlétét mutatja. Ez az elektromosság rendesen pozitív. Zárt teremben pedig semmi elektromosság nem mutatkozik.

Saussure elektroskopjának a rudja 1 m. hosszú volt; sőt később észrevevén, hogy a hatás a rud hosszától függ, még jó vezető-láncczal is megtoldotta azt s a láncc-

végére kötvén a gömböt, úgy hajította föl minél magasabbra. Ugy tapasztalta, hogy valóban minél magasabbra jut a gömb, a töltés annál erősebb lesz.

Ily módszer, mint könnyen belátható, inkább alkalmas arra, hogy előzetes tájékoztatást nyújtson a jelenségről, semmint exact eredmények megállapítására.

Azért sokan törekedtek még érzékenyebb jelzőkészülékek szerkesztésére, főczélul lebegvén előttük, hogy azok egyuttal a mennyiségről is felvilágosítást adjanak. E törekvéseket siker koronázta s ma már több különböző, szellemesen szerkesztett elektroskop áll a meteorologus rendelkezésére.

E helyen pusztán csak az alapgondolatok megjelölésére kell szorítkoznunk. — Ezekre nézve pedig a következőket mondhatjuk:

Ismeretes dolog, hogy a delejtű, könnyedén egy fonálra függesztve, mindig északi irányt vesz fel. A villamosság azonban olyan befolyással van rá, hogy irányából kitéríti. Különösen észrevehető, ez ha a villamosság egy nagy gyűrűn foglalhat helyet, amelynek a delejtű a közepében van felüggesztve. A villamosság a tűt úgy igyekszik állítani, hogy végei a gyűrűtől a lehető legmesszebb legyenek, t. i. a gyűrű síkjára merőlegesen. S ez annál inkább történik, minél erősebb az elektromosság. A tű tehát helyzetváltozásokat fog szenvedni, a mint az elektromosság erősbül vagy gyöngül. Ugy, hogy helyzetei esetéről-esetre közvetlen mértéket szolgáltatják az elektromosság erősségének. Ennélfogva nincsen más hátra, mint ezeket a helyzetváltozásokat minél pontosabban följegyezni, vagy ami a

mint a vagyonban dusabb nagyobb adománya Vörösmarty szobrának a hon minden gyermekének közös áldozatából kell felállítatnia s minél több kis áldozatokból lesz összegyűjtve a nagy áldozat, annál megfelelőbb lesz a költő nagyságához s a nemzet méltóságához.

A legkisebb adományt is a legnagyobb hálával fogadja az intéző bizottság.

Az adományok a Magyar Általános Hitelbank igazgatóságához küldendők.

Debreczen városának lelkes honleányait pedig felkérjük, hogy a költő szobrára saját körükben gyűjtést rendezzenek s általában hogy találjanak alkalmat arra, hogy a czél megvalósítása érdekében a társadalmat adakozásra indítsák.

A nagy és nemes eszme megvalósítása érdekében az uralkodóház legmagyarabb tagját, az alsuthi magyar földbirtokost, József királyi herceget kérte fel a nagy bizottság védnökül s meg vagyunk győződve, hogy az a társadalmi mozgalom, melyet Ő Fensége veend pártfogásába, a legszebb eredményt fogja elérni.

Debreczen mindig előljárt a hazafias eszmék megvalósításában. Reméljük, hogy e magasztos czél fel fogja lelkesíteni városunknak hazafiú áldozatoknál mindig a legelső között található társadalmát.

Adakozzunk Vörösmarty emléksobrára!

A képviselőház ez idei ülészakának a trónörökös nyilatkozatának beiktatásáról szóló törvényen kívül még csak egy tárgya van, t. i. a kérvények 14. sorozatának tárgyalása. Azután a budgetről szóló jelentés benyújtásáig nem lesz érdemleges ülés; ennek megtörténte után bezárják az ideai ülészakot és másnap nyitják meg az ötödik (utolsó) ülészakot.

A szabadelvű párt szervezkedése Aradon. Aradon a városi szabadelvű párt szervező gyűlést tartott, melyen Varjaky Árpád eddigi elnök helyére Tagányi Istvánt választották, ki a nemzeti párthoz tartozott. Ő székfoglaló beszédében megválasztásában a volt nemzeti párt megtisztelését és a beolvasztás sikerét látja. A párt üdvözölte Hieronymi Károly képviselőt, a kit beszámolójának megtartására fognak felkérni.

A derék székelyek.

Debreczen, október 30.

(—s.) Molnár apát nagy méltatlankodással panasozta el interpellációjában, hogy a csiki székelyek meghiusították a néppárt gyűlését s természetesen e kudarcért a hatósági közegeket teszi felelőssé.

Nem tudjuk, hogy Molnár apát interpellációjára miféle intézkedéseket fog foganatosítani a belügyminiszter, annyi azonban bizonyos, hogy országszerte dicsérik a derék székelyek esztét és szívét, a kik végre megadták a népbolondító gyűléseket rendező uraságoknak a megérdemelt leczkét.

A néppárt már azt hitte, sőt a szál-longó hírek után már magunk is attól féltünk, hogy Majláth püspök annyira megdolgozta a talajt Erdélyben, hogy a kath. székelység épen úgy befogható lesz a néppárti járomba, akár a felsővidéki tótság, de ime a csikszentmártoni népgyűlésen a derék székelyek szóhoz sem engedik jutni a néppárti szónokokat és odakiáltják a reverendás kor-

teseknek, hogy: „a papnak templomban a helye, majd ott meghallgatjuk.”

Legnagyobb lett azonban a felháborodás, mikor a tanácsalanel álló néppárti urak, közül egyik pap megkísérlette a Szózatot szelidíteni meg a népet, a Szózatot, a mely tudvalevőleg soha sem szerepel a néppárt gyűlésein, mert mit is szólnának hozzá a nemzetiségi bajtársak Mosóczon, T.-Szentmártonban vagy T.-Szentmiklóson?

Az egészséges eszű, derék székelyek rögtön megérezték, hogy a Szózat rázendítése itt csak előrántott eszköz s hogy nem hazafiság, de inkább profanáció és csak még inkább lehurrogták a néppártiakat úgy, hogy azok meg sem tarthatták a szándékolt népgyűlést, hanem Molnár apát interpellációs alakjában volt kénytelen karpótolni magát a történetekért, bevádolván a hatósági közegeket.

Ha pedig keressük az okát a néppárt erdélyi kudarcának, úgy nem Majláth püspökben kell keresni azt, a ki mindenestre előkészítette a talajt a néppárt sikerének, sem a székelyek vállaltalanságában, mint az ultramontán lapok írják, mivel a csiki székelyek nemcsak, hogy jó, de sőt higgadt katolikusok, sem a kirendelt hatósági közegekben, kik szabályszerűen jártak el, hanem igen is abban, hogy az erdélyi magyarságban sokkalta jobben ki van fejlődve a „m a g y a r s á g” érzése, mint bennünk és sokkal inkább érzi azokat a veszedelmeket, a melyek azt fenyegetik.

Királyhágón innen még megboosáthatják a néppártnak a nemzetiségekkel való paktálást, mert nem értik meg teljes nagyságában azt a veszélyt, mely e paktálásban rejlik, de Királyhágón túl soha.

Itt még lehetnek magyar vidékeken is sikerei a néppártnak, de ott soha; ott csak a dákorumánok és a zöldszászok állhatnak

legtökéletesebb volna, magával a tüvel följegyeztetni, rögzíttetni.

Valóban e rögzítést ma már könnyen tudják létesíteni. E czélra a tü közepén kis tűkör van elhelyezve, mely természetesen e tü fordulásával szintén fordul. Erre fény-sugár vetítetik, mely visszaverődése után egy érzékeny papirlemezt ér, olyan lemezt, amelyet a fényképirásnál használnak. A fény tudvalevőleg nyomot hágy ezen s ha most egy óraszerkezettel a preparált papirt folytonosan visszük tovább tovább a fény-sugár előtt, akkor azon olyan nyomot nyerünk, melyről az elektromosság erőssége az eltelt idő minden pillanatára nézve leolvasható.

S most talán sikerült némi képet nyernünk a vizsgálat munkájáról; így csak az van hátra, hogy az eredményeket kísérsük meg röviden összeállítani.

Első eredmény, amit már említettünk is, hogy a levegő kint a szabadban soha sincsen elektromosság nélkül; ez elektromosság általában pozitív s jóval nagyobb mértékű télen, mint nyáron, nedves időben, mint szárazon.

Azután, hogy a földtől felfelé emelkedve, folytonosan növekedik és pedig nem kis mértékben. E növekedés természetére még eddig állandó törvényt találni nem sikerült.

A levegőben levő elektromosság mennyisége szünet nélkül változik és pedig igen sokféle meteorológiai tényező befolyása alapján. Így befolyásolja a szél, az eső járása, mennyisége; de azonkívül még számtalan helyi tényező is, minő pl. nagy tömeg jó vezető (víz), esetleg szigetelő (kőtömeg) jelenléte stb.

Egy ugyanazon helyre nézve azonban

bizonyos szabályszerűség tapasztalható a változásokban. Így nevezetesen, ha egész nap folyamát veszszük tekintetbe. T. i. a nap felkelte vagy lenyugta után közvetlenül rendkívül gyorsan nő az elektromosság mennyisége, utóbb a növekedés nagyon meglassodik, de folyton tart egy bizonyos maximumig; ezután megkezdődik a csökkenés, mely tart a lenyugvás, illetőleg a következő felkelés pillanatáig, ahol jellemző minimum lép fel. Ugy hogy naponta kétszer lép fel maximum és kétszer minimum. E szélső határok különböző időszakokban ugyan némileg különböző időre esnek, de közelítőleg mégis vehetjük az első minimum idejének reggeli 2 órát, a másodiknak délután 2 órát; az első maximum idejének délelőtti 10 és délutáni 10 órát. S a délelőtti 11 órakor jelentkező kitörés körülbelül a középszámot adja, melyet nyerünk, ha a nap minden órájában végzünk egy-egy mérést.

...Ime, egészen sajátos eredményhez jutottunk.

Czélunk volt megismerni a villámlás tünetnyét s mintegy természetrajzát nyerni ennek a csodálatos jelenségnek, a melyről azt hittük, hogy oly idegenül áll a légkörben, mint egy-egy vándorkő a homokos alföldön, vagy valamely kihalt állatfaj néhány elkésett egyéne az őserdőkben, teljesen magára, rokotalanul.

S e helyett most meglepő felfedezés fogad bennünket.

Nemhogy egymagára állana ez a jelenség, de elfoglalja, beborítja az az egész földet, még kertjeink kerítését, csüreinket, istállóinkat s lakószobánk falait sem véve ki; nemhogy izolálva volna tőlünk, s más földi dolgoktól, odafent, a több ezer méteres magasságban, de szünet-szünetlen érint-

kezünk vele, benne járunk-kelünk, ki és belehelyük s ki tudja, talán époiy szükséges tudónk egészségéhez, testünk erejéhez, mint maga az oxigénben gazdag levegő.

Igaz, még ez nem a villám, csak a villamosság, de mintha azt mondanák: nem a zuhatag, csak a folyóvíz; mintha a folyó fogalma nem nyujtana képet a vizesésről is!

Mindazáltal elismerjük, hogy ha világosabban akarunk látni és igazándi zuhatagot szemlélni, nemcsak patakot vagy folyót, Niagarát vagy Schaffhausent nézni, nem pedig csak Tiszát vagy Dunát, — odább kell mennünk, nem elég csupán a vízről és mederről tudnunk valamit, látnunk kell a hirtelen emelkedést is, melyről a föltorlódtott ár lezuhan s a sziklakat, melyekbe ütközve, harsogni kénytelen.

Nagyobb mennyiségű elektromosság akkor gyűl egy helyre a levegőben, ha benne felhő képződik. A levegő ugyanis maga rossz vezető (dielektrikus anyag), a benne levő párak szerepelnek, mint az elektromosság tovaszállítói. Ha most ity párak nagy mértékben egyesülnek, akkor tulajdonképp egy nagy vezető képződik, melynek mindjárt egész felülete megtelik elektromossággal. És pedig, ha már a környezet elektromos volt, akkor attól veszi föl, ha nem lett volna az, akkor a földnek megosztó hatása alapján lesz elektromossá. Ugy, hogy ha pl. a föld negatív elektromossága, a felleg alsó része pozitív, a felső oldala pedig negatív.

Jelentékeny mennyiség gyűl már így is egy helyre össze, de ez magában véve, tapasztalat szerint, még semmiféle kislülésre nem bír elengedő fes zültséggel.

legfeljebb zászlaja alá, mert az a magyarság s azok a derék székelyek, a kik ott szemtől-szembe látják a nemzetiségi veszedelmet és terjeszkedést, a kik csak küzdelemmel maradhattak magyarok s a kik ott állandóan mintegy a nemzetiségi csataterén küzdenek, azok nem szövetkezhetnek olyan párttal, a mely paktál és szóba áll a nemzetiségekkel.

A kínai háboru.

— Expressz tudósítás. —

Budapest, október 29.

Conger amerikai követ, ki rendkívüli figyelemmel kíséri a kínai hatóságokat, meggyőződött arról, hogy a kínai udvar soha sem teszi azt meg, a mit ediktumaiban ígér. Így legutóbb szorgos vizsgálatot indított, hogy igaz e az, hogy a kínai udvar a nankingi és hongkongi alkirályokat idegenellenes magatartásukért megbüntette. A vizsgálat eredményeként kitűnt, hogy egy szó sem igaz belőle.

Pekingben folytatják a tárgyalásokat, melyeknek lefolyásáról nagyon kevés megbízható hírek keringenek. A legutolsó értekezleten elhatározták az európai követek, — mint tegnapi táviratunkban jeleztük, — hogy a Franciaország által felsorolt hét hivatalnokon kívül még Ji és Jingnien hercegek megbüntetését is követelni fogják, kik állítólag szintén bűnösök a követések elleni harcban.

Beható kutatások után kiderült, hogy az a jelentés, hogy a kínai kormány a nankingi és hongkongi alkirályokat idegenellenes magaviseletük miatt elmozdította állásuktól, alaptalan.

Conger pekingi amerikai követ azzal vádolta Hall kapitányt, ki a Pekingben volt tengerészkülönítménynél szolgált, hogy a követések ostroma alatt gyáván viselkedett. Chaffee tábornok vizsgálatot rendelt el és az ügyre vonatkozó iratokat Washingtonba küldte azzal a javaslatl, hogy szüntessék be a további eljárást. A kormány azonban a tengerészhadtest parancsnokának adta ki

az ügyet, aki azt rendkívüli bíróság útján behatóan meg fogja vizsgáltatni.

Kínai jelentések szerint Junszien, Sanszi kormányzója, a kinek parancsára a hittérítőket felkötözték, öngyilkosságot követelt el. A Timesnek jelentik New-Yorkból, hogy ott nem adnak hitelt annak a híreknek, hogy a külügyminiszter választott bíróságra célzó utasítást is küldött volna Conger pekingi követnek.

Császári csapatok és földművesek megverték a lázadókat Szantancuk (?) mellett és hatszázat megölték közülök. A fölkelők most visszavonultak.

Az özvegy császárné külön biztost küldött ki azzal az utasítással, hogy szedjen össze minden pénzt, a mit Közép- és Dél-Kína tartományi pénztáiraiban összeszedhet.

Utazás egy baba körül.

— Mondom, hogy hivatalos ügyben kell mennem.

— Te, én valami asszonyt sejtek a dologban. . .

— Becsületszavamra mondom. . .

— Ha megcsálnál, én nem tudnám tulélni!

— Ugyan, hogy gondolhatsz ilyet, hát van a világon több olyan édes asszony, mint te? S megcsókoltam a feleségemet.

— Pá! — szóltam. — Lekésem a vonatról!

— Isten veled! Csak vigyázz magadra!

Folytonosan lelkiismeretfurdalás gyötört, míg kiértem az állomásra. Ugyan, az, a mivel — kedves anyósom intrikái folytán — a feleségem gyanúsít, hogy tudnillik asszony volna a dologban, nem való, de mégis nem szép dolog tőlem hat hónapos létemre becsapni azt az áldott lelkű kis menyecskét! Ugyanis a hivatalos ténykedést csak ürügyül használtam s egyik barátomhoz megyek a nem messze eső faluba — nagyot lumpolni.

Ilyenféle töprenkedések közt értem ki az állomásra.

— Hova utazik a nagyságos ur? — kérdezte a kocsisom.

elektromosság igen egyenlőtlenül lehet eloszolva, s így itt nem egyetlen szikra, hanem a szikráknak egymást követő és folytatódó sorozata származik.

A villámot követő dörgésnek saját-szerűen hullámzó morajlását is lehetne még felhozni, mint a rokonság szempontjából nem egészen tisztázott dolgot, mert hisz a közönséges villamos szikra, mint tudjuk, csupán egyszeres, száraz, csattanó hangot ad s legerősebb formája sem árul el semmi hasonlatosságot a menydörgéssel.

Azonban ezen jelenség magyarázatára is könnyen rábukkanunk azok alapján, a miket a villámról épen az imént elmondtunk.

Először tehát az, hogy nem is folytonos, egyetlen szikráról, hanem szikrák sorozatáról van szó, a melynél természetesen a kisebb nagyobb csattanásoknak is sorozata fogja követni egymást. S másodszor s főleg, hogy a villám oly hosszú, t. i. 10—20—30 km., hogy hosszú időnek, több másodpercznek kell elteltie a közben, míg a hang a villám két végétől a hallgató füléhez jut. Mert látni, igaz, egyszerre látjuk a villámot egész hosszában, mivel a fény sebessége oly óriási, melylyel szemben semmivé törpül minden földi távolság (300.000 km. mp.-ként), de hallani már meglehetősen különböző időben halljuk az egyes pontjairól eredő hangokat, lévén a hang sebessége mp.-kint csupán 330 méter.

Az időnkinti csattanások, erősödések és gyengülések pedig a zezugokban találják magyarázatukat.

Minden egyenes darab ugyanis egyetlen összefüggő dőrejt ad, mint arról magunk is könnyen meggyőződhetünk, ha véletlenül egy egyenes vonalú villámot figyelhetünk meg.

— Kocskócra.

— Mikor átadta a váltott vasuti jegyet, elbocsátottam.

— Te, aztán ne hogy fecsej valamit odahaza!

— Éu, nagyságos uram?

— Hát mit fogsz mondani, hova váltottál jegyet?

— Szatmárra.

— Helyes.

Estefelé érkeztem meg. Barátaim már a vasutnál vártak. Nem emlékszem, mikor züllöttünk át olyan fejedelmileg egy éjszakát.

Másnap délelőtt indultam hazafelé. Megígérttem, hogy három hét múlva megint náluk leszek s beszállottam az indulásra kész vonatba.

Olyan üres volt a kocsi, mint egy butorozatlan hónapos szoba. Már bosszankodni kezdtem, hogy egyedül kell unatkoznom egész uton.

Az utolsó pillanatban bájos, fiatal hölgy szállott fel — kis gyermekkel a karján.

Igazán enivaló volt.

Nem a gyerek. Isten ments!

Ó — az asszonyka!

A gyerek akkor adott életjelt először magáról, mikor megindultunk. Többszörös család-apák, önköz forduló, önköz tudják méltányolni helyzetemet. Bánom, biz Isten bánom, hogy megnősültem!

A gyerek egész uton ordított.

Mit mondok, a gyerek? Nekem úgy tűnt fel, mintha az egész egy nagy torok lett volna. S képzeljék, az ölembe kívánczolt! A szegény asszonyka vigasztalhatatlan volt és én — hát én ölembe vettem az ordító csemetét.

Rövid időre elhallgatott, mialatt a bajuszom felét kitépázta, de csakhamar ismét kitört belőle a fülsiketítő sikoltozás.

Ha állt a vonat, böngött; ha ment, ordított, mintha nyuzták volna.

— Mit tegyek ezzel a haszontalan gyerekekkel? kérdezte a bájos mama.

Ujra ölembe vettem a gyereket s az ablak felé közeledtem.

— Mit akar csinálni? — sikoltott rémülve a fiatal asszony,

Már akkor az ablaküvegen doboltam s énekeltem hozzá mélabus dalokat.

Megint esend volt pár perczig.

— Bizonyosan éhes a kis baba — szó-lottam.

— Igaza van. Nem evett szegényke reggel óta. Azt hiszem, vásárolhatok a következő állomáson valamit.

— Bizonyosan. Tíz perczig állunk. Majd én lemegyek venni,

— Ha olyan kedves volna, mert nagyon bajos dolog itt hagyni Pimpikét.

— Nagyon szívesen. Hát leány a kicsike?

— Igen.

— Alighanem primadonna lesz belőle.

Megálltunk. Pimpike hangos sirással vette tudomásul ezt a változást. Leszállottam.

Nem nehéz volt megtalálnom a kocsinkat a kis leány sirása jelezte a helyes irányt.

— Hát hogy boldogult üveg nélkül? — kérdezte hálás mosoly kíséretében a fiatal asszonyka.

— Nem volt rá szükség.

— Hát miben hozta a tejet?

— Miféle tejet?

— Pimpikének.

— Nem tejet hoztam. — szóltam diadalmasan s egy darab sonkát huztam ki kabátom zsebéből.

Megütközve nézett reám s aztán elkaczagta magát.

— Jaj de különös maga, hisz ezt nem eheti meg.

— Nem eheti meg?

— Nem hát, hiszen még foga sincs.

— Nincs? Az nagy baj: Miért nem rakatnak be neki orvossal?

— Mert majd ugyis kinő.

— Igaza van, de addig meghal éhen.
 — Dehogyan hal meg. Tejet iszik. No várj, — tette hozzá — majd magam hozok.
 — De nagyságos asszonyom . . .
 Már akkor a Perronról kiáltott felém:
 — Vigyázzon addig rá . . . kérem!
 Türelmetlenül vártam. A kis leány a karjaim közt operázott.
 Még most sem jön, pedig már jelzik az indulást.
 Megindult a vonat, akkor lépett ki az étterem ajtaján.
 — Jézus! — kiáltotta.
 A lelkiismeretes vasuti alkalmazottak utját állották, nehogy feltaláljon ugrani a robogó vonatra.
 Kezeimben tartottam a gyereket.
 — Ledobjam? — kérdeztem a kocsis ablakából.
 Elsikoltotta magát.
 — Ne . . . ne!

Kirobogtunk az állomásról. A gyerek iszonyuan sikoltozott. Kivettem zsebemből a sonkát. Hátha mégis megeszi? Belegyömösöltem egy darabot a szájába. Nem ette meg, sőt még jobban ordított. Eltettem, — elhallgatott.

Megoldottam a gordiusi csomót; a mint sirni kezdett, megmutattam neki a sonkát s mindjárt elcsendesedett.

Minden nagyobb baj nélkül érkezünk meg Debreczenbe. A táviró hivatal felé irányoztam lépteimet. biztosra véve, hogy sürgönyözött a szomszéd állomásról a kétségbeesett asszonyka, hogy mitévő legyen Pimpikével.

A kijáratnál a feleségemet pillantottam meg.

— Ákos — kiáltott rám — Ákos, hova viszed azt a gyereket?

— Azonnal megyek, édesem . . . — válaszoltam izgatottan.

Már akkor mellettem termett kedves feleségem az édes anyjával együtt.

— Ákos — faggatott az anyósom — mit féle gyerek ez?

— Ez . . . ez . . . hát látjátok, hogy egy gyerek.

— De kié? — vallatott tovább.

— Kié? . . . Mit tudom én . . . bizonyosan az anyjé — hebegtem a mama fürkésző szemének hatása alatt.

— Ákos, ez a te gyermeked! — zokogta kedves nőm.

— Bizony Isten . . .

— Jól sejtettem, hogy a kedvesedhez utazol. Oh én boldogtalan teremtes . . . — és zokogni kezdett.

— De édesem . . .

— Hallgasson, — kiáltott rám szeretett anyósom — hisz a vak is látja, hogy az ön gyermeke! A szemé . . . az orra . . . a szája . . . mind, mind. És még tagadni meri! Nem szégyelli magát?

Pimpike a nagy huzalkodásban sivalkodni kezdett.

— A ppa! . . . A ppa! — kiáltott felém nyújtotta kezecskéit.

Anyósom epésen mért végig: —

— És még most is tagadja? — mondá.

Nem tudtam mit válaszolni. —

Sürgöny nem érkezett s csak másfél óra múlva robogott be a másik vonat, a mely az aggodó anyát hozta magával.

Természetesen kiderült minden.

De én azóta elvből nem szállok olyan fülkékbe, a melyben pólyás baba is utazik.

SZÍNHÁZ.

Boccaccio. Boccaccio első előadása volt a legsikerültebb operett előadás ebben a szezonban. Ezt annak idején egyértelműleg nemcsak a helyi sajtó, de az a diszes, nagy közönség is elismerte, ki végignézte annak idején ezt az előadást. Csak helyeselni tud-

juk az igazgatónak azt az intézkedését, hogy ismét kitűzte műsorra Souppé kedves melódiájú operettjét, a Boccacciót. Tegnap ismét élveztük Boccacciót. Zsufolva volt a színház. Az előadás összevágó, kerekded volt, habár némelykor észrevehettük a kar gyengeségét. A szereplők közül Kállay L. és Perényi M. vetekedtek a sikerért. A babért, dícsőséget mindegyik megérdemelte. Nem tudjuk, melyiknek adjuk az elsőséget. Mindkettő egyformán megérdemelte: osztzkodjanak s tekintsék mindketten a tegnapi estét legszebb sikereiknek. Perényit még az a kitüntetés is érte, hogy diszes virágállványt kapott. Sziklay pompás s élvezetes alakítást nyújtott; Nagy Gyula, ki kitűnő operett-buffónak bizonyult, — Karacs, Környei, Galyasi Paula az előadás sikeréhez nagyban hozzájárultak. Bárdos Irma kis szerepében ügyeskedett s csinosan énekelte. Hangja erősödött s kellemesen hat.

Amon Margit nagyváradai primadonna. A nagyváradai lapokban olvassuk, hogy Somogyi Károly, a nagyváradai színház igazgatója, tárgyalásokat folytat Amon Margittal, a Népszínház kedvelt tagjával az iránt, hogy őt primadonnának megnyerje. Ezek a tárgyalások aligha lesznek eredményesek, mert a Népszínháznak szüksége van Amonra, a ki nemcsak önálló szerepek kreálásával támogatja a színházat, de rendelkezésére áll a repertoírnak akkor is, mikor a többi divettek indiszpozíciója olytán műszavarak állhatnak elő. Ilyen körülmények között föl sem tehető, hogy Porzsolt igazgató elbocsássa a Népszínház kötelékéből Amon Margitot.

A Gésák — hatszázadszor. A berlini Central-Theaterben, a melynek igazgatója, Ferenczy, tudvalevőleg magyar ember, nem sokára hatszázadik jubileumát ülik meg Sidney Jones, nálunk is untilg ismert operettjének. Nap-nap után telt ház nézi ma is az operettet. Tanúsága ez is annak, hogy Berlin igazi világváros.

Lelkészválasztás Hajdu-Szoboszlón.

A lapunk tegnapi számában már megemlített szoboszlói lelkészválasztásra vonatkozólag ma a következő tudósítást vettük:

H.-Szoboszló, okt. 29.

Jelentőségteljes napja volt tegnap Hajdu-Szoboszlónak, illetve az ottani ev. ref. egyháznak. Nagynevű volt lelkészének, Zsigmond Sándor egyházkerületi főjegyzőnek helyét kellett betölteni választás útján. A választás iránt óriási érdeklődés nyilvánult már napok óta, főképen azért, mert egyesek nem akartak megelégedni az egyházközség részéről melegen támogatott Baltazár Dezső jogtudor jelöltségével; miután azonban számbavehető egyháztag nem csoportosult melléjük, felhagytak az amugy is haszontalan kísérletezéssel.

Már a korai reggeli órákban nagy tömegben gyűlt a nép az Isten házába, a hol a szoboszlóiak közszeretben álló lelkész, Soltész László egyházkerületi tanácsbíró prédikált a reformáció magasztos eszméiről. Pontban 10 órakor belépett a lelkészválasztó küldöttség, melynek tagjai voltak Rásó Gyula királyi tanácsos, alispán és Jakus Sándor hajdu-szováthi lelkész egyházmegyei főjegyző, melléjük csatlakozott Zsigmond Sándor esperes és dr. Czeglédy Mihály megyei főügyész is. Ekkorára a templom minden zugja megtelt választókkal. Több mint kétezer ember szorongott a templomban, közté 1500 főnyri választó. Ott volt Hajdu-Szoboszló város református közönségének színe java teljes számmal, élén Kovács

Gyula polgármester egyházi főgondnokkal, ifj. Lengyel Imre, Hetey Ignác, Padrah Sándor, G. Tóth János stb. stb.

Rásó Gyula küldöttségi elnök felmutatván megbízó levelét, az egyházi törvények és a jelöltek szokásos felolvasása után megkérdezte háromszor egymásután, hogy kit akarnak választani lelkészül és van-e 10 egyén a szavazók között, a ki szavazást kíván. A feltett kérdésekre óriási: Éljen Baltazár Dezső! felkiáltás morajlott föl a szavazók ajkairól, mely nem szűnt meg mindaddig, míg a feltett kérdésekre nyert feleletek után Rásó Gyula elnök dr. Baltazár Dezsőt hajduszoboszlói egyhangulag, közfelkiáltással megválasztott lelkésznek ki nem jelentette.

Viharos, tomboló lelkesedés fogadta az elnöki kijelentést, melyet megszakitott Kovács Gyula főgondnok felszólalása, midőn a hajdu szoboszlói református választók eme szívet-lelket emelő egyetértését s ezen páratlan összetartást, mely az egyház tagjai között oly fényesen megnyilatkozott ez alkalomból, keresetlen szavakban megköszönte. Hatalmas, dörgő éljennel felelt a közönség a népszerű és közszeretben álló főgondnok szavaira.

A választási aktus befejeztetvén, a nép örömmel vitte szét a hirt a lefolyt választásról a város minden részébe. Délben Kovács Gyula főgondnok a küldöttség tiszteletére ebédet adott.

Ez alkalommal lehetetlen, hogy meg ne emlékezzünk azon körülményről, mely e választás alkalmával oly eklatánsul megnyilatkozott: a nép helyes irányban való vezetéséről. Nagy és nehéz feladat ez oly helyen, hol, mint Szoboszlón is, 15—16 ezer egyháztag — s ezek között oly sok választó — van. Ebben a munkában legelől jártak: Kovács Gyula főgondnok, Padrah Sándor kir. közjegyző, ifj. Lengyel Imre kir. táblai bíró, G. Tóth János rendőrkapitány. Hűséges támaszt találtak ők főképen G. Tóth Mihály, Oláh Miklós, Csanády István, Szabó Sándor, Vágó András, S. Kovács Gábor és Sándor, Móré János, Cseke Gábor, id. Czeglédy Lajos, ifj. Borbély Sámuel, Sárly Lajos, Adám János előkelő és tekintélyes polgároknak. A választásnál tapasztalt szép egyöntetűség nekik irható föl főérdemül.

HIREK.

— **Istentisztelet.** Az ágost. hitv. ev. templomban holnap, szerdán, a reformáció emlékűnnepén d. e. 10 órakor Materny Lajos főesperes tart istentiszteletet.

— **Áthelyezés.** A király Pálya Gyula hajdunánási kir. járásbírói albirót a telekkönyvi betétszerkesztő albirák létszámába saját kérelmére áthelyezte.

— **A „Hittanszaki Önképző Társulat”** holnap, f. hó 31-én d. u. 5 órakor a főiskolai VI. sz. akad. teremben reformációi emlékűnnepélyt fog rendezni a következő tárgysorozattal: 1. Ének: XC. zsoltár 1. verse; 2. megnyitó beszéd: tartja Csighy Andor főisk. szenior, társulati elnök; 3. Felolvasás: tartja Hagymássy Gyula 3 é. th.; 4. „A reformáció emlékűnnepén”, óda, írta és szavalja Baja Mihály 1 é. th.; 5. záró ima: Kiss Tamás esk. felügyelőtől; 6. ének: 70. dicséret 7. verse. Az ünnepélyre a nagyerdemű közönséget ez uton hívja meg az elnökség.

— **A belügyminiszter és az anyakönyvezetők.** A belügyminiszter a következő körrendeletet küldte szét: Szigorúan utasítani rendelem újból is az anyakönyvezetőköt, hogy az előirt hivatalos kötelességüknek nemcsak betűszerinti betartását

tekintsék feladatuknak, de azt is, hogy a hivatalos működésükre utalt közönség jogos és méltányos érdekeit a méltányosság leg-szélső határáig kielégítsék s különösen a kihirdetés végett jelentkezett feleket a házasságkötés ideje és módozatai tekintetében előzetes szolgálatkész utbaigazítással lássák el s a házasságkötés időpontjának megállapításánál a helyi szokásokat szem előtt tartás. A felügyelő hatóságoknak pedig kötelességévé tettem, hogy a most jelzett irányzat betartását éberben ellenőrizzék, az azzal ellentétes eljárás feletti panaszokat haladéktalanul vizsgálják meg s az az ellen vétőket szigorúan büntessék.

— **A kis szürke egér.** A királyi há-
ban történt esküvő alkalmából udvari hang-
verseny volt. A legnagyobb műélvezet pil-
lanataiban egy kis hivatlan vendég keltett
általános feltűnést. Ez a vendég egy kis
szürke egérke volt. A kis állatka rettenetes
tiszteletlenséggel épen a legelső padsor előtt,
a melyen a király és a királyi család tag-
jai foglaltak helyet, surrant el. A király
arca mosolyra derült, mosolyogtak a többi
fő-fő méltóságok is és a kis egér bántalanul
eltűnt a hatalmas hangversenyterem egyik
zugában. A hátrább ülő hölgyeknek ugyan
nagy kedvük lett volna ijedezni, minthogy
azonban a király nyugodt maradt, az etikett
szabványai szerint a hölgyeknek sem volt
szabad rémüldözniük.

— **Álarezos rablók Debreczen hatá-
rában.** H i d v é g e r tanyájába, — az ugy-
nevezett Liszkai tanyába — az elmúlt éjjel
négy főfegyverkezett álarezos rabló hatolt
be s a magtár ajtaját kezdték felfeszíteni. A
eseléség figyelmessé lett a gyanus zajra s
munkálkodásukban lepte meg a rablókat.
Nem sikerült azonban egyet sem elfogni kö-
zülük, mert a lövöldözésükkel megrémítették
üldözőiket s mtelőtt azok meglepetésükből
magukhoz tértek, elmenekültek a szélrózsa
minden irányában. A rendőrség erélyesen
nyomozza őket.

— **Halálozás.** K o v á c s i Károly
helybeli lakos 52 éves korában ma reggel
hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése
holnapután délután 2 órakor lesz a Vig-
kedvű Mihály-utca 52. számú háztól. Az
elhunytban Kovácsi Kálmán, a „Debreczeni
Hírlap“ belmunkatársa édes atyját gyá-
szolja.

— **Beccapott szakácsné.** Ódor Juliánna
szakácsné már nem épen a fiatalabb nemze-
dek közül való, hanem azért még hevülni
tud a szíve a nyalka huszárért. Különösen
egyét tüntetett ki nagyrabcsülésével, akinek
aztán hűséges kosztkiszolgálója lett. Utóbbi
időben azonban úgy tapasztalta, hogy a
huszár szíve hidegedni kezd iránta. Szíve
szorongó érzetében egy kártyavető cigány-
asszonyhoz fordult, hogy adjon tanácsot
neki: mi módon tarthatná meg továbbra is
az ő Adonisa szerelmét. A cigányzó elkérte
a szakácsné összes ruházatát, pénzét, arany-
gyűrűjét és öt egy szál ingben beküldte a
szomszéd kamrába, hogy ne lásson, ne hall-
jon, míg el nem végzi babonáját. Idő telt,
idő mult. A szakácsné már fájni kezdett az
egy szál ingben. Kitekintett hát s nagy ré-
mületére színe sem látta a cigányasszony-
nak, aki, míg ő kamarában volt, hirtelen to-
vább állott a ruhákkal és egyéb apróságok-
kal. Ódor Juliánna most egy szál ingben
átkozva szerelmes szíve gyászos fellobba-
nását.

— **Egy híres ismeretlen.** Irodalmi
titok foglalkoztatja mostanában az angol
olvasó közönséget. Egy londoni czég kiadá-
sában jelent meg „Erzsébet német kertjé-
ben“ és „Az én nyaralásom“ című két
könyv, a melyek egy fiatal, angol hölgy
kedves vallomásait tartalmazzák. Az angol
hölgynek Kelet-Poroszországban birtoka van
és azzal foglalkozik a két könyv. A gyö-
nyörű stílusban, ötletesen megírt könyvek
szerzőjeként „Erzsébet“ szerepel a könyvek
czimlapján. Eleinte azt hitték, hogy a köny-
vek szerzője Henrik porosz herezeg felesége.

S a herezegző a könyveket férjének Kiná-
ban való időzése alatt írta. Ezt a kombiná-
ciót azonban elejtették, mert a művek
ténybeli állításai nem illenek a herezegző
viszonyaihoz. Azután Henrik hesszeni her-
cegnőre fogták rá a szerzőséget. Ez ellen
maga a herezegző tiltakozott. Legutóbb
Armin grófnőre akarják ráfogni, hogy a
könyveknek írónője. Azonban a grófnő sem
akarja a szerzőséget magára vállalni. Az iro-
dalmi körök pedig lázban vannak, mert se-
hog sem tudják kitalálni a titokzatos mun-
kák titokzatos, de már is hírneves ismeretlen
szerzőjét.

— **Öngyilkos taligás.** G y u l a i Já-
nos Rakovszki-utca 45. sz. alatt lakó tali-
gás ma hajnalban három óra körül istálló-
jában felakasztotta magát. Reggel felé vették
észre hozzátartozói s elvágták a halálhozó
kötelet. Nem sikerült azonban életre hozni
s a helyszínen megjelent orvos is — dr.
Balkányi Ede — csak a beállott halált kon-
statálhatta.

— **A multság vége.** Tegnap este be-
ment Tóth Gábor napszámos egyik külvárosi
csapszékbe. Rendelt derűre-borura minden-
féle itókat, migem úgy elázott, mint az
öntött ürge. A koresmáros később fizetésre
szólította fel, de a jókedvű atyafi kereken
kijelentette, hogy ő nála ugyan egy vasat
sem talál, ha mindjárt Röntgen-sugarakkal
keresi is. A méregbe jött csaplár aztán meg-
ragadta Tóth uram nyakbelijét és úgy kipen-
derítette az utca közepére, hogy vérző orral
tápáskodott fel s nagy mormogással kullo-
gott tova.

— **Végzetes fegyvertisztogatás.**
N a g y M i h á l y botos császár tegnap a fegy-
verét kezdte tisztogatni s gondatlanságból
benne hagyta a töltényest. Tisztogatás közben
véletlenül a ravaszt találta megrántani, mi-
nek következtében eldőrdült a fegyver s az
apró sörétek Nagy Mihály ballábába furód-
tak be. Beszállították a közkórházba, a
hol most ballábát térdig amputálni fogják.

— **A szilaj masina.** Tánukép van beidézve a
tekintetes királyi törvényszék elébe Sós János
pásztorember. Valami gyilkossági ügyet tárgyal-
nak, a vádlott Sósra hivatkozik, hogy a tett
elkövetésekor együtt volt vele.

— Igaz, hogy együtt volt magával ez az
ember? — kérdi az elnök.

— Igaz biz az kérem, szeretettel.

— Hány óra lehetett akkor?

— Épen pont egy óra éjfél után!

— Honnan tudja ezt olyan biztosan? Hi-
szen magának órája sincs!

— Hát onnan tudom, kérem szeretettel,
hogy a szilaj masina épen akkor ment el, már
pedig ez épen egy órakor szokott arrafelé el-
nyargalni.

Utánanézték s csakugyan úgy találták,
hogy a pásztor által szilaj masinának nevezett
gyorsvonat egy órakor haladt ott el.

— **Gyilkosság.** Takta-Harkány község-
ben Jámber Berti parasztlégyen czimborá-
jával, Szentgyörgyi Lajossal itt-as állapotban
megtámadta haragosát, a községbeli asztalos
legényt, aki a furkóssal és késsel fellegy-
verkezett legények elől az asztalos műhelybe
menekült. A támadók ide is követték az
asztalos segédet, ki látva a veszedelmes
helyzetet, egy hegyes szerszámmal úgy hasba
szurta az őt támadó Szentgyörgyi Lajost,
hogy az a helyszínen azonnal szörnyet halt.
A gyilkos elmenekült.

— **Tragikus eset.** Gömörmegye Nyustya
községében Slovenski M. fiatal mérnök 3
hónapos egyetlen kis gyermekével dajkája
sétálni ment s a Rima folyó partjáról, hol
fől s alá járkált, a vigyázatlan dajka be-
esett a vízbe s a kis gyermek a Rimába
fult. Allitól a dajkára epileptikus roham
jött s így esett göresős állapotában a gyer-
mekkel együtt a vízbe. A rimaszombati kir.
törvényszék ez ügyben nyomban elrendelte
a vizsgálatot s a tragikus véget ért kis
gyermek hulláján f. hó 27-dikén törvény-

széki boncolást végeztek. A szerencsétlen
fiatal szülők kétségbeesése leírhatatlan.

— **Exhumált holttest.** A h.-bagosi
apagyilkos ügyében tartja most az ügyész-
ség a vizsgálatot. Megírtuk ugyanis, hogy
az áldozatból kiszedett három golyó közül
egyik sem illett bele a merénylő által hasz-
nált revolverbe. Mivel pedig a tettes hat
lövést tett, annak megállapítására, hogy az
apagyilkostól elkobzott fegyver lett-e hasz-
nálva, az ügyészség elrendelte a holttest
exhumálását. Ez tegnap történt meg, a mi-
kor is még két golyót találtak a feloszlás-
nak induló tetemben. A vizsgálóbíró ma
délután megy ki H.-Bagosra, a mikor is foly-
tatja a vizsgálatot.

— **Dr. Weisz József ügyvéd irodáját**
Arany János-utca 2. sz. (Hungaria-palota)
I-ső emeletére helyezte át.

— **Szerény tolvaj.** K o v á c s Péter
Honvéd utca 62. szám alatti lakos két hét
óta künn tartózkodott a tanyán. Tegnap
mikor visszatért a városba, nagy meglepe-
tés érte; ismeretlen tettes ugyanis mig ő a
tanyán tartózkodott, feltörte a szekrényét és
esodálatos, bárha tizenkét darab százas bankó
volt a fiókban, — szerényen csak a felét
vitte el. A rendőrség nyomozza a tettest s
azt hiszik, hogy a betörést a viszonyokkal
ismerős valamelyik szomszéd követte el.

— **A kézitáska.** Vig történet négy sza-
kaszban.

I. szakasz.

A vasuti kocsiiban.

Egy szoboszlói ur (ül).

Egy bárándi hölgy (ül).

Egy idegen ur (kezében duzzadó kézi-
táska. Ül.)

(Mindnyájan ülnek.)

II. szakasz.

Az idegen ur (kiszáll, a kézitáskát az ül-
sen felejtí).

A szoboszlói ur (szemmel tartja a táskát.)

A bárándi hölgy (ugyanugy.)

A kézitáska (önéretesen duzzasztja kebe-
lét titokzatos tartalma.)

III. szakasz.

A debreczeni állomáson.

A szoboszlói ur (leszáll s felkapja a kézi-
táskát).

A bárándi hölgy (Utána. Nagy hajsza után
utóléri): Adja ide, én ismerem azt az urat, a ki
ott felejtette, majd odaadom neki! (Kikapja
a kezéből a táskát és futni kezd vele.)

A szoboszlói ur (utána).

Egy rendőr (utánuk, kiabálva): Fogják
el! Elibe!

IV. szakasz.

A rendőrségen.

Végh Gyula h. főkapitány (összevont szem-
öldökkel): ??

Rendőr: Ezt a két cselédet, meg ezt a
börtáskát hoztam.

Végh Gyula: Na mi van a táskában?

A szoboszlói ur) ??

A bárándi hölgy) ??

Végh Gyula (a táskát kinyitja s
tizennégy darab szappant vesz ki belőle): Nos?

A szoboszlói ur: Én csak a gazdájának
akartam visszaadni a táskát (félre): Az ördög
vigye el, azt hittem, pénzzel van tele!

A bárándi hölgy: Igaz, a tulajdonosának
akartuk visszaadni (félre): Ha tudtam volna!

A táskás (egy sarokba dobva busul): Milyen
mulandó az élet, az előbb még milyen kapós
voltam, most már nem kellek senkinek! Olyan
az élet, mint a... (bölcselkedni kezd).

— **Bocsánat a törvény előtt.** Nagy
Zsuzsanna h.-bőszörményi illetőségű lakos
folyó év elején Kiss Lajosné Sebők
Etelka kávésnál szolgált s közben sok
mindenfélét apróságot ellopogatott tőle, a
miért aztán Kiss Lajosné törvényre adta.
Lopás vádjá miatt állt tegnap Nagy Zsu-
zsanna emiatt a törvényszék előtt s keser-
ves zokogás közt ismerte be vétkét, majd

esdekelve kérte a károsultat, hogy bocsáson meg neki. Kiss Lajosné szíve nem volt kőből s bocsánatra gerjedezett, így aztán a törvényszék felmentette a vádlottat.

— **Betörés.** Alig van nap, hogy hirt ne adnánk egy-két betörésről. Az éjjel Antall Adolf Széchényi-utca 36. számú házában garázdálkodtak a betörők. A ház Révész-utcai oldalán a kőfalat bontották ki s az így támadt nyíláson behatoltak az udvarba. Bejárták a padlást s a színen is megfordultak, de sehol sem találtak semmit. A másik padlás, a melyen ruhaneműek voltak, zár alatt volt, de arra már nem volt idejük, hogy azt feltörjék s így üres kézzel kellett távoznok. A rendőrség erélyesen nyomozza a betörőket.

— **Megégett gyermek.** Rigó Alajost, a „Gyöngyösi Lapok“ szerkesztőjét megrendítő csapás érte. Négy éves Sárka leányának ruhája a kályhából kipattanó szikrától lángba borult s a leányka annyira összeégett, hogy nemsokára meghalt. A mélyen sujtott szülők iránt általános a részvét.

— **Honorárium.** Egyik helybeli lapban cikkk jelent meg, a melyben a szerző Papp Béla testvérgyilkossági ügyében oda konkludál, hogy az ő vétkében része van a társadalomnak is. — Egyik kávéházban két uriember olvassa a cikket. Egyik igazat ad a cikk írójának, a másik igyekszik megczáfolni. Verik az asztalt a nagy disputában, végre az egyik kifogyván érveiből, bosszusan kiált fel: Mondom, nincs igaza. Még azt is fel kéne akasztani, a ki irta!

x **Szép bajusz** leggyorsabban és legbiztosabban nyerhető a híres **Hajdusági pedrő** használata által, mely minden **bajuszpedrő készítmények között a legjobb!**

A bajuszt szép állásban tartja, nem törí, nem tépi ki és **soha sem keményedik** meg.

Teljesen ártalmatlan növényi anyagokból készül, **terpentint** nem tartalmaz, igen kellemes illatu és **soha sem avasodik** meg.

Egy doboz ára: fehér és barna színben 40 fillér. Kapható: Debreczenben **Tóth Béla** gyógyszerárában, valamint a készítő **Grósz Nagy Ferencz** gyógyszerárában, H. Szoboszlón.

— **Olcsó mulatság.** Mulatságos vidám perceket szerezhet magának, a ki a diszes kiállítású, tréfás verseket tartalmazó **Vidám versek** című kötetet megszerzi. Ára eddig két korona volt, de most **egy koronáért** megvehető szerkesztőségünkben. Megrendelés eszközölhető a lapkihordók útján is.

x **A prágai házikenőcs** orvosilag kipróbált, melegen ajánlott szer, mely gyuladós sebeknél és daganatoknál, mint fájdalomcsillapító, antiseptikus, gyuladást ellenes, hűsítőleg, gyógyítólag a legjobb eredménnyel alkalmaztatott, miért is már mindenütt, mint kitűnő házi szert tartják. Ezt **Fragner A.** gyógyszerára Prágában készíti és az itteni gyógyszerárakban is kapható.

— **Kofaháboru.** Ma délben két krumpliaruló kofa, Szabó Ferenczné és Nagy Sándorné összeveszett a péresi-soron. Szörnyű perlekedésük meseze elhallatszott. A civakodás csakhamar verekedéssé fajult át. Nagy Sándorné adta meg az első jelt, egy telekosár krumplit vágván Szabóné fejéhez. Szabóné se vette tréfára a dolgot s az üres korsárral kezdte agyba-főbe tisztelni szeretett konkurensét. Alig tudták az odasiető rendőrök elválasztani egymástól a két harezias amazont.

— **Nők, mint kirendelt gyámok.** Németországban a nőkre igen fontos és felelősségteljes hivatalt akarnak ruházni, — a gyámságot. A berlini községtanácsnak ugyanis átnyújtottak egy névjegyzéket, mely olyan nők neveit foglalja magában, kik igen alkalmasak a hivatalnak viselésére és a kik

jól tudnak a szegényekkel és gyermekekkel bánni.

Képes levelező-lapok legújabb és legnagyobb választékban csak a Csokonai-papírkereskedésben kaphatók.

TÁVIRATOK.

— „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai. —

A trónörökös házassága.

— Országgyűlési tudósítás. —

Budapest, október 30. A képviselőház mai ülésében a trónörökös házassága keltett szélesebb medrű vitát.

Engelmayer előadó után Kossuth Ferencz szólalt fel. Szerinte a magyar közjog soha sem ismert házi törvényt. A Hausgesetzet sokszor változtatták. Nem kívánják ennek beterjesztését, mert még meg találja a többség szavazni, akármi van benne. A magyar törvény morganatikus házasságot nem ismer. Tiltakozik az ellen, hogy a magyar trónörökös gyermekei ne örökölhessék a trónt.

Zichy János gróf elfogadja a javaslatot azzal a módosítással, hogy trónöröklési rendünk független legyen Ausztriától.

Hock János szerint a házi rendet alkotmányos uton kell becikkelyezni. Erre vonatkozólag javaslatot terjeszt be.

Mezőssy Béla: A javaslat sérti a magyar állam suverénitását. Magyarország jogait semmi fejedelmi vagy házi törvény meg nem szoríthatja. Szembe állítja beszédében az apa és az uralkodó érzelmeit.

Rátkay László holnapra kérte hallgatni beszédét, melybe Széll Kálmán beleegyezett.

Az amerikai elnökválasztás.

New-York, október 30. Bryan tegnap este megjelent a demokrata klub nemzetgyűlésén. A gyűlés Bryan mellett való nagyszerű tüntetéssé fejlődött. Ma Bryan több nagyon népes gyűlésen beszélt. Az egyik gyűlésen 3000 amerikai német volt jelen. Ezen a gyűlésen kijelentette Bryan, hogy a pénzügyi kérdést illetőleg még ma is 1896-iki programját vallja, a fő vitás kérdés azonban mostanában a hódító politika.

Óriási robbanás.

Newyork, október 30. Tarraut és Társa drogueriájában óriás robbanás történt. A robbanás irtóztató pusztítást vitt véghez. **Százötven ember halt meg a robbanás következtében.**

Newyork, október 30. Az esti lapok fentartják a hirt, hogy a Tarraut-czegnél történt robbanás alkalmával **kétszáz ember vesztette életét.**

A délafrikai háboru.

Trieszt, október 30. A Dél-Afrikából jövő Stiria nevű Lloyd-gőzöst holnapra ide várják. A gőzösnök körülbelül négyszáz utasa között sok az európai önkéntes, kik a délafrikai háboruban részt vettek. Ricciardi ezredes az olasz légióval már Port-Saidban partra szállott.

London, október 30. Keresztély Viktor schleswig-holsteini herceg Pretóriában has-tifusz következtében meghalt.

London, október 30. A Daily Mailnak jelentik Fokvárosból 27-iki kelettel: A rendőrsapatok 24-én Hoopetaad mellett komoly harcra keveredtek két bur kommandóval. A burok Dutroit, Viljoen, Potgieter és Devillier parancsnoksága alatt **tízszeres erővel kétszer támadtak,** lassankint bekerítették az angol csapatokat és **nagy kárt tettek bennük.** Tüzelésüket főleg a maxim-agyukra irányították, melyeket az angoloknak föl kellett adniok. Az angoloknak hét halsttjuk és tizenegy sebesültjük volt. Tizenöt angol fogságba esett. A buroknak tizenötezer emberük van még harcban, ezeknek majdnem fele az Oranjeriver gyarmatban van.

Földrengés.

Carraces, okt. 30. Tegnap földrengés történt itt, mely harmincz embert pusztított el. A köztársaság elnöke az ablakon kiugrott s lábát eltörte.

Vasuti szerencsétlenség.

Genua, okt. 30. Ma reggel egy vonat a pontedeceimoi állomáson helytelen váltóállítás következtében egy gőzmozdonyba ütközött. Hét személy könnyű, a vonatvezető súlyos sérülést szenvedett.

KÖZGAZDASÁG.

Debreczeni Kereskedelmi Csarnok jegyzései.

Debreczen, okt. 30.

Piaczi árak 50 kgr.-ként koronákban:

Buza	uj. veres minőség	77	6.60 — 6.75
"	"	78	6.75 — 6.80
"	"	79	6.80 — 7.95
"	"	80	6.90 — 7.00
Buza	sárga minőség	78	6.70 — 6.80
"	"	79	6.75 — 6.90
"	"	80	6.85 — 6.95
Rozs	uj	74/75	6.80 — 6.90
"	"	75/74	6.85 — 6.95
Árpa	"	"	5.35 — 5.45
"	(jobb)	"	5.75 — 5.95
Zab	"	"	5.90 — 5.90
Tengeri	"	"	6.50 — 6.60

Fénykép és valóság.

Különös kis végtárgyalásban gyönyörködhetett a minapában Genfnak egyik tiszteletreméltó törvényszéki tanácsa; az érdekes főtárgyalás a legszeccessziosabb és fordulatosban felette gazdag lefolyású volt. A balletkarnak tizenegy hölgytagja perelt be a színházigazgatót visszatartott gázsijuk kifizetése iránt.

A panaszos nők nagyszámu barátnői zsufolásig megtöltötték a hatalmas törvénykezési termet és olyan pokoli lármát csaptak, hogy a szolgálattevő hivatalnokok, a kiket bájos mosolyokkal iparkodtak lekenyerezni, képtelenné váltak a rend fentartására.

Végre megnyitották a tárgyalást. A bepörölt imprezárió előlép és erélyesen kelsaját védelmére.

— Nem, nem, önök nem tudják, — szolt a bírákhoz fordulva — mennyire és hányszor csapnak be minket a színházi ügynökök és ezek a tánczosnők. Kérem, ök a legelragadóbb tényképeket küldik nekünk s midőn mi a gyönyörű képmásokban bizva, a hölgyeket láttatlanba szerzedtetjük, késő

és sirva jövünk rá, hogy egyetlenegy táncosnő sem hasonlít saját arczképéhez. — Kérem szépen, bíró uraim, a valóságban ezen bájhölgyek közül az egyiknek üveg-szeme van, a másiknak természetes szeme van, de kanesal, a harmadik pupos s a negyediknek görbe a lába, az ötödiknek...

— Nem igaz... szemtelen, hazugság — vágják közbe unisono a táncosnők — mi bebizonyítjuk az ellenkezőt — és tényleg az élénk „művésznők“ mozdulatokat tesznek, hogy az imprezárió legsértőbb állítását, a görbe lábakat meghazudtolják. Csak az elnökök többszöri, szerfölött méltóság-teljes intése tudta a kisasszonyokat, az „ad oculos“ bizonyítástól visszatartani. Végre esend lesz és az elnök esengettyűszavára belép a tanu — a színházi sugó! Sugó, mint tanu, a hől táncosnőkről és lábokról van szó! Mindazonáltal az imprezárió el van ragadtatva és bizalomteljes lelkesedéssel fordul a sugóhoz:

— Brávó! Ön az, a ki ösmeri az igazságot, mondja ki tehát, védelmezzon meg!

A sugó azonban olyan pózba — á lá Zola — vágja magát, mint a milyenben az „Aurora“ közölte a hős igazságvédő alakját és szónoki gesztusokkal és lendülettel felkiált:

— Paccuse! Mert én is, én is, mint e hölgyek, hitelezője vagyok neki; ő nekem is a pénzemmel tartozik és én az igazságot, azaz azt akarom, hogy ő fizessen.

Nagy volt az ijedelem az imprezáriónak, a kit a törvénytörés 12.000 frank megfizetésére ítelt. A következő feljajdulással hagyta el a bekötött szemű istenasszony esarnokát:

— Oh, ezek az átkozott fényképek; ők tönkre tettek engem!

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Iszákosok kórháza.** Angliában egy dugsgazdag gyarmatos milliókra rugó összeget hagyott arra a célra, hogy minél több kórházat rendezzenek be az iszákosok számára. Elszomorító, hogy ugyanannyi kórházat alapítanak az iszákos nők, mint az iszákos férfiak elhelyezésére. Angliában ugyanis tömérdek a részeges asszony.

* **Vetélkedés.** Fehér: Jaj nagysám, szeretném, ha látná az én kis lányomat. Azt hiszem, a világ legszebb gyermeke.

Feketéné: Kérem, nekem hét van és azt hiszem, valamennyi a legszebb a világon.

* **Tévedés operáció közben.** Egy eselédleánynak tü ment a kezébe, oly mélyen, hogy a kórházban Röntgen sugárral vizsgálták meg, aztán elaltatták, hogy operációt végezzenek rajta. Az orvos elaltatja, aztán operál. Egyszer csak fölbred a leány és fel-sikolt:

— Do az istenért doktor ur, az egészséges kezemet bántja!

Csakugyan úgy volt, az orvos eleserélte az egészséges kezét a beteggel. Gyorsan elaltatta újra a leányt és újra hozzá látott az operációhoz, és ki is vette a tü. Hanem az egészséges kézen olyan nagy sebet vágott, hogy a eseléd gazdjára pört indított ellene.

* **Kérdés.** Bamba ur egyedül van a kupéban egy hölgygel. Azon gondolkozik, hogy hogyan szólítsa meg. Végre nekibátorodik és kérdi:

— Kisasszony, talán nászuton van?

* **Phonograph posta.** Berlinben egy új szaklap jött föl a láthatárra. „Phonographischon Zeitschrift“ név alatt, melynek Rothgiesser a szerkesztője. Ebben a lapban a következők hírt jelent meg:

„Ha hitelt adhatnánk annak a hírnök, amit ma Mexikóból kaptunk, a postahivatal ott egy phonograph-levelező osztályt állított föl, amelynek az a célja, hogy az analfabeták is levelezhessenek. Ugyanis az egyik postán bement a fonográfba egy analfabéta az üzenetét, a

lemez elküldik a másik postaállomásra s ott a phonograph-lemez elmondja ismét a címzettnek a mondókáját. Nagyszerű újítás ez, mert az üzenetet küldő hangját is meg lehet ismerni. Nálunk — ugymond tovább az említett szaklap — a civilizáció ezentrumában már nincs erre a postára szükség, de ha mégis valamelyik élelmes vállalkozó teremtene egy ily vállalatot, hogy az anya hallhatná távollevő fia szájából az üdvözlőlevél nélkül egy fonográfán át, lehetetlen, hogy ez a vállalkozó milliókat ne szerezne ezen az úton. Nem volna ember, a ki nem használná föl a phonograph-postát, például anyja vagy felesége születésnapján, ha épen távol lenne.“

Ezt írja az új szaklap és sokban igaza van.

* **Főlöseleg.** Fiatal ember: Nagysád, nem menno szerelem nélkül férjhez?

Hölgy: A kinek akkora a hozomány, mint nekem, annak főlöseleg a szerelem.

REGÉNY.

Tengeri betegség.

(Elbeszélés.)

— Egy orvos élményei.

Németből: *Dr. Ujlaki Hugó.*

(Folytatás.)

3.

Az idegen ezalatt levetette köpenyét és uti öltönyben jelent meg, majd kinyitotta mellette fekvő elegáns utikészességét és az ezüstözött palaczkok sorából egyet kiválasztván, annak dugóját kihuzta és aztán a hölgynek átnyújtotta. A hölgy szemeiből fényes könnyek csepegtek, midőn a palaczk tartalmát arczához tartotta.

— Biztosan segít ez? — kérde, az üvegesét visszaadva.

— Nem mindenkinek, — felelé ez, — de van itt még egy másik orvosság, a mely elég biztos oltalmat nyújt.

Hosszukás, négyzetletű skatulyát nyújtott át, melyben sötétszürke színű pastillák voltak. Nem vették észre, hogy ujjával a dobozon látható feliratot: „Asche-féle pastillák“ gondosan eltakarta.

— Kissé keserű, — vélte a tanácsosné — és utálatos, sugá Heléna unokanővérének, titkon kiköpve az orvosságot.

— Oh igen... a tudomány jóltevő adományai nem mindig édesek — mondá az idegen. Kétségkívül van egy eszköz, amely föltétlenül használ, de nem izlik.

Mély komolyság borult most ugyanazon férfi arczvonásaira, aki az előbb még a köresetet tréfásan látszott tárgyalni. Sötét szemöldökei egymáshoz közelebb vonultak, a pillák félig beárnyékolták szemeit, amelyek, ugyszetszett, mintha tárgyitalanul a messzeségbe volnának irányozva.

— Nos? — kérde a tanácsosné asszony várakozásteljesen.

Ugy látszott, mintha az idegen előbb lassan el akarna készülni a feleletre.

— Van hatalom, — kezdé aztán egészen elváltozott hangon, a lelkesütség kifejezésével, — hatalom, a mely minden szenvedést legyőz, minden fájdalmat megszüntet, de minden akaratot is megtör...

Az idegen felhagyott a beszéddel s most tekintetét szilárdul és kényelmetlenül a kormánytanácsosné szeméire irányozta.

— Az Isten szerelmére, — kiáltá ez, kezével elutasító mozdulatot téve, — ne nézzen úgy rám! — De önkénytelenül, kényszerült mosolylyal, mégis az idegen felé fordította teli, kerekded arczát.

— A suggestió hatalma — folytatá az idegen, — legyőz minden lelki, minden testi fájdalmat. Ez a suggestió oly tájakra, oly viszonyok közé viszi, melyeket soha sem ösmert... de aztán teljesen annak akaratára zsákmányává teszi, kítől a suggestió származik. — Hangja olyan lett, mintha mély sírből jött volna... szemei csaknem termé-

szetellenesen nagyra nyíltak. Az asztal fölött a kormánytanácsosné felé nyújtott kezeit szélesen kitérta.

— Egészen az övé ön! — ismétlé még mélyebb hangon. — A hypnosis állapotába helyezve, megszűnik a medum önállóan eslekedni, logikusan gondolkozni.

A beszélő ismét szünetet tartott a nélkül, hogy tekintetét csak egy pillanatra is elfordította volna a megrémült tanácsosné felé.

Feszült figyelemmel hallgatta a két fiatal hölgy a esodás, csaknem ijeszítő nyilatkozatokat De mialatt Berta komoly hallgatásba merülve, a legfeszültebb figyelem kifejezésével nézett az idegenre, Helén hal-kan sugott valamit atyjának.

Ez mosolygott.

— Igazad lehet, — felelé, — de külseje nem azt mutatja, színészeknek nincs bajuszk.

— Ön, nagyságos asszonyom, — folytatá ezalatt az idegen, — esodálatraméltó medium. Sziveskedjék csak rövid ideig erősen a szemembe nézni és akarni, hogy akaratomhoz alkalmazkodjék, akkor én önt az utazás idejére bájos mezőségekre helyezem... amorettek fogják önt körülrajongni... a mit szíve kíván, teljesítve lesz, mennyei boldogság! Végtelen gyönyör korszakává fognak a rövid órák átváltozni, a partra jutásig, míg fel nem ébresztem az édes álomból, mely elől a tengeri betegség sötét hatalma visszavonul. Álom! szelid, édes, gyönyörteljes álom!

(Folyt. köv.)

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 33.

Bérlet 26-ik szám „B“

Holnap, szerdán, október 31-én:

Don Caesar de Bazán.

Vigjáték 5 felvonásban.

Holnapután, csütörtökön, nov. 1-én:

II. Rákóczy Ferencz fogsága.

Történeti színmű 5 felvonásban.

Színházi műsor.

Pénteken, nov. 2-án, bérlet 28. sz. „A“ — először: B. A. L. E. K. Operette 3 felvonásban.

Szombaton, nov. 3-án, bérlet 29. sz. „B“ — másodsor: B. A. L. E. K. operette 3 felvonásban.

Vasárnap, nov. 4-én két előadás: délután A b a b a. Nagy operette 4 felv. — Este Dráma a tenger fenekén. Látványos színmű 10 képben.

Laptulajdonos: a Csokonai-nyomda.

✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿

MINDENNEMŰ

ISKOLAI SZEREK

RENKIVŰL NAGY VÁLASZTÉKBAN ÉS
LEGOLCSÓBBAN A

CSOKONAI PAPIR- Kereskedésben

KOSZUTH-UTCZA 13. SZ. ALATT
SZEREZHETŐK BE.

UGYANITT

ISKOLAI KÖNYVEK KÖTESE

LEGOLCSÓBBAN ELVÁLLALTATIK.

✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿✿

Lám Sándor

üveg-, porcellán-, lámpa- és petroleum nagy raktára.

DEBRECZEN, Piacz- és Hatvan-utca sarkán.

Ajánl valódi amerikai, finom

Csillár-(Császár-olaj)

és

Szalón-petroleumot

házhöz szállítva, 5 és 10 literes kannákban, melynek jó minőségét eléggé bizonyítja az, hogy 8 év óta a t. fogyasztó közönség teljes megelégedését mindig kiérdemelte és mai nap is a legnagyobb kellendőségnek örvend.

Szíves megrendelést várva

tisztelettel

Lám Sándor.

11,732. tkv.
1900.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék, mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Szücs Róza végrehajthatónak Rácz Imre elleni végrehajtási ügyében, a debreczeni kir. törvényszék, a derecskei kir. járásbíróóság területén lévő, a h.-bagosi 1487. sz. tjkvben A. I. 261. hrsz. alatt foglalt belsőségre és pedig az 1881. LX. t.-czik. 156. §-a értelmében egészben azzal, hogy a Szücs Róza társtulajdonos birtok jutalékainak vételi árát az árverési költség sem terheli, 874 koronában megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverés elrendeltetvén, annak foganatosítására határidőül 1900. évi december hó 24-ik napjának d. e. 9 órája H.-Bagos község házához kitézetett. Kikiáltási ár 874 korona, azonban az árverésre kitétt ingatlan szükség esetén a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Az árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban letenni, avagy az 1881. LX. t.-czik. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál eléleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt a kiküldöttnek átadni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a kir. törvényszék, mint tkvi hatóságnál és H.-Bagos község előljárásiágánál tekinthetők meg.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál, 1900. évi október hó 8-án.

Harsányi,

kir. törvényszéki bíró.

Apró hirdetések felvé-
tetnek a kiadóhivatalban
Kossuth-utca 18.

APRÓ HIRDETÉSEK

Apró hirdetések felvé-
tetnek a kiadóhivatalban
Kossuth-utca 18.

E rovatban az egyezri belkiadás 10 szög 40 fillér, minden további szó 2 fillérbe kerül, vastagabb betűkből minden szó 2 fillérrel több. Videkről beküldhetők az apró hirdetések postautalványal; a postautalvány szelvényére az apró hirdetés szövege is feljegyezhető. A legkisebb hirdetés 40 fillér.

Antal Vinczéné

szabászati és női varrodájába, varró és tanuló leányok felvételnek. Csapó-utca 18. sz.

Veszek ócska vasat és mindenféle fémét. Klein Jakab, Piacz-utca 26. sz.

Kiadó

1900 május 1-ére Burgondia-utca 16. szám alatt 7 szoba, fürdőszoba, hozzá tartozó mellékhelyiségek, házmesteri lakkkal, külön udvarral ellátott urilakás, új házban jövű kuttal. Bővebbet Berger Jenő építész irodájában Széchenyi-utca 21.

Zongoraórákat ad,

illetve zongorázni tanítást elvállal uri házaknál, nagyon jutányos díjazás mellett egy intelligens ur-
Asszony Arany János-utca 43. sz.

ANTAL VINCZÉNÉ

szabászati és női ruha varroda terme.

DEBRECZEN, Csapó-utca 18. szám alatt (gyógyszertár udvar.)

Van szerencsém a nagyérdemű hölgyközönség becses tudomására hozni, miszerint a budapesti és bécsi tanulmányutamból, a hol is a női divat ágához tartozó szabászatban és annak előállításában kiképzésem nyertem, hazaérkeztem és annak önálló folytatását megkezdtem.

Ezen téren nyert bő tapasztalataim reményleni engedik azt, hogy

a női divat legkényesebb igényeinek,

melyek a budapesti, bécsi, valamint a párisi divatlapokban megjelennek, elvállalhatom, s oly darabok, mint **zsaketek, flőlők,** melyek műhelyemben fognak vezetésem mellett készítettetni.

Magamat a nagyérdemű hölgyközönség figyelmébe ajánlva, vagyok

Szabászat tanítására hölgyek felvételnek.

kiváló tisztelettel:

Antal Vinczéné.

Pincze

hordós és üvegezett borok beraktározására kiválóan alkalmas, a Kossuth-utca elején kiadó. Czim a kiadóhivatalban.

Eladó szőlő

H.-bagosi erdő kert immunis rigolirozott kövér homoktalaj telepi faj 4 és 5 éves ültetés, jó karban levő 2 hold 1200 □ ölével.

Értekezhetni

K. Szabó József

tulajdonosnál H.-Bagoson.

Halmágyi Sámuel legnagyobb női- és gyermek-felöltők áruháza.

Megérkeztek!

az őszi és téli idényre feltűnő nagy választékban a legújabb

Kabátok,
Gallérok,
Paletok,

Utazóbundák,
Bakfischkabátok,
Leányköpeny,

Kabát és
Costümök,
Muff, Sapka,

Collier, Boak,
Selyem és flanel
Ingbluzok,

Övök,
Nyakkendők stb.

feltűnő olcsó és szabott árakban lesznek eladva.

Nyomatott a „Csokonai“-nyomdában Debreczenben.